

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 lutego 2017 r.

Poz. 737

UCHWAŁA NR 0102-559/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 12 grudnia 2016 r.

w sprawie badania zgodności z prawem Uchwały Nr XXVI/151/16 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych /tekst jednolity Dz. U. 2016 r. poz. 561/ oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. 2016 r., poz. 446 z późn. zm./

uchwała, co następuje

stwierdza się nieważność § 1 pkt.1 lit c i § 1 pkt 2 lit e tiret trzeci Uchwały Nr XXVI/151/16 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Uzasadnienie

Rada Gminy Iłowo-Osada w dniu 21 listopada 2016 r. podjęła Uchwałę Nr XXVI/151/16 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości. W dniu 28 listopada 2016 r. uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. zawiadomiono Gminę Iłowo-Osada, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (zwane dalej Kolegium Izby) w dniu 12 grudnia 2016 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu Kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel jednostki, której sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Iłowo-Osada nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium. W myśl art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie badając przedmiotową uchwałę stwierdziło: Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 716ze zm.) rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od nieruchomości z tym, że stawki nie mogą przekroczyć rocznie od gruntów, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 0,30 zł od 1 m² powierzchni użytkowej. Z kolei art. 5 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, że przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntu. Stosownie do art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym, że stawki nie mogą przekroczyć rocznie od

budynków lub ich części pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 5, 78 zł od 1 m² powierzchni użytkowej. Z kolei art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, że przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków. Rada Gminy Iłowo-Osada w § 1 pkt 1 lit c badanej uchwały określiła stawkę podatku od gruntów: „, c) pozostałych w tym zajętych na prowadzenia odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego: - od 1m² powierzchni do 2 000m² powierzchni – 0,34 zł,- powyżej 1 m² powierzchni- 0,30 zł,- działki rekreacyjne – 0,46 zł od 1 m² powierzchni, niezależnie od wielkości gruntów.” Natomiast Rada Gminy Iłowo-Osada w § 1 pkt 2 lit e tiret trzeci badanej uchwały określiła stawkę podatku od nieruchomości: „,od budynków lub ich części pozostałych: e) pozostałych w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 7, 62 zł od 1 m² powierzchni użytkowej, przy czym w tej kategorii: - budynków rekreacyjnych - 7, 62 zł od 1 m² powierzchni użytkowej”. Art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określa przedmiot podatku od nieruchomości i zgodnie z tym przepisem opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Na mocy przepisu art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych radzie gminy przyznana została kompetencja do określenia stawek podatku od nieruchomości oraz do różnicowania wysokości tych stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotu opodatkowania. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie określa kategorii opodatkowania podatkiem od nieruchomości – „pozostałych”, dla których Rada Gminy Iłowo-Osada określiła stawki podatku od nieruchomości, w odrębnych jednostkach redakcyjnych uchwały, tj. w § 1 pkt 1 lit. c i w § 1 pkt 2 lit e tiret trzeci. Kolegium Izby stwierdza, że Rada Gminy ustanowiła samoistną kategorię podatkową, czym przekroczyła ustawowe kompetencje przyznane jej w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit c i pkt 2 lit e oraz art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, naruszając w sposób istotny te przepisy. Mając na uwadze ukształtowaną linię orzeczniczą sądów administracyjnych, zgodnie z którą do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. II SA/Wr 1459/97) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie postanowiło jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej
w Olsztynie**

Iwona Bendorf-Bundorf